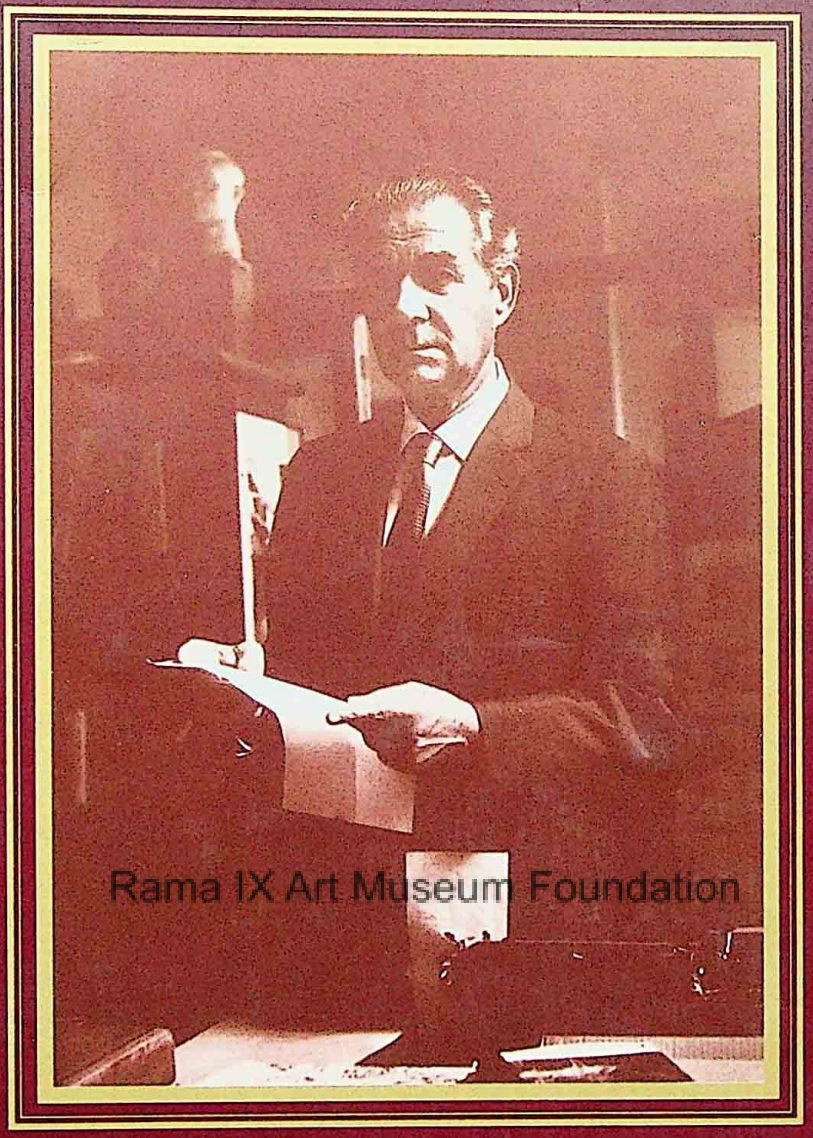

Rama IX Art Museum Foundation

วันศิลป์ พีระศรี
๑๕ กันยายน ๒๕๔๓

Rama IX Art Museum Foundation

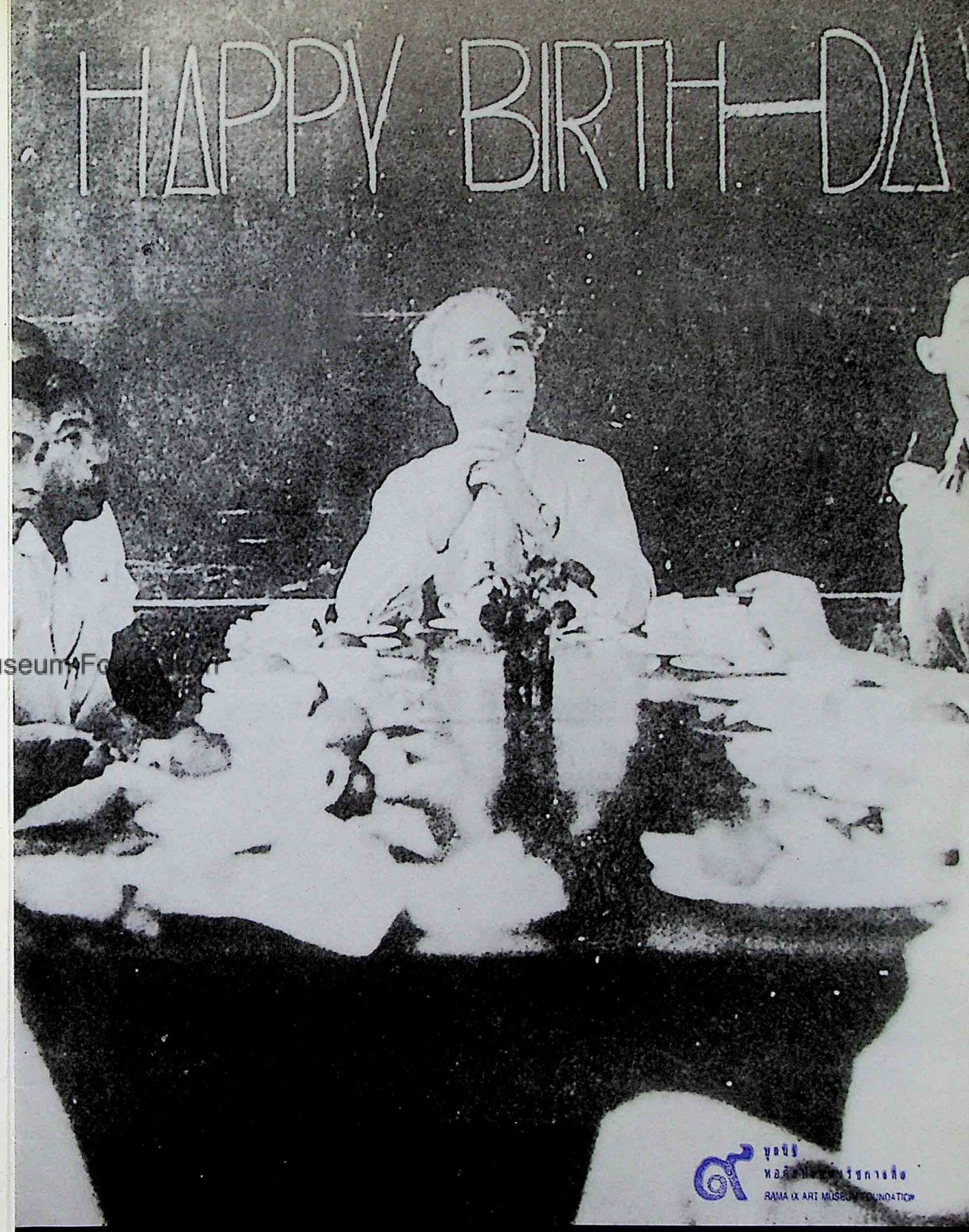

“วันศิลป์ พีระศรี” ๑๕ กันยายน ๒๕๔๓

“...ศิลปะยืนยาวชีวิตสั้น...”

ARS LONGA VITA BREVIS

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

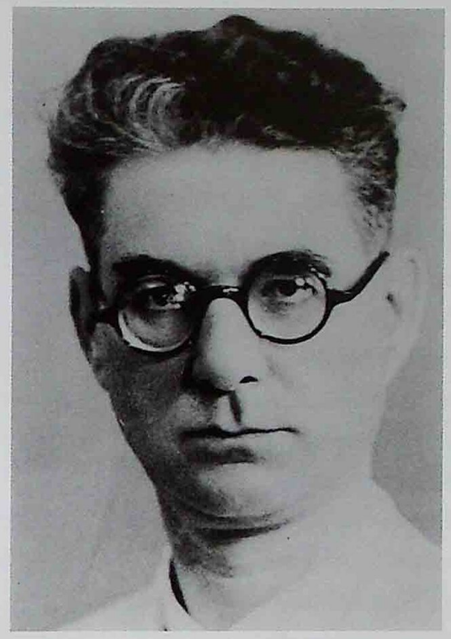

useum Foundation

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี เดิมชื่อ Corrado Feroci (คอร์ราโด เฟโรจี) เกิดเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๓๕ ณ ตำบลซานยิโอวานนี เมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี บิดาชื่อ นายอาร์ทูโด มารดาชื่อ ซันตินา มีอาชีพค้าขาย

การศึกษา

- พ.ศ. ๒๔๔๑ เริ่มศึกษาชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนประถมศึกษา ในเมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี และจบชั้นประถมศึกษาในปี พ.ศ. ๒๔๔๖
- พ.ศ.๒๔๕๑ จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ประเทศอิตาลี เมื่อเยาว์วัยสนใจและยกย่องผลงานของ Michaelangelo และ Ghiberto ในวิหาร Santa Maria del Fiore เป็นอย่างมาก โดยตั้งใจไว้ว่าจะศึกษาและเจริญรอยตามศิลปินทั้งสองท่านนี้ และด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี มีความรู้สึกขัดแย้งต่ออุดมการณ์ของครอบครัว ซึ่งต้องการให้ท่านดำเนินงานด้านธุรกิจ

ต่อมาท่านได้สมัครเป็นศิษย์รับใช้ฝึกงานอยู่กับศิลปินที่มีชื่อเสียงในเมืองฟลอเรนซ์ และได้สะสมเงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อในสถาบันชั้นสูงต่อไป

- พ.ศ. ๒๔๕๑ เข้าศึกษาต่อในราชวิทยาลัยศิลปะแห่งฟลอเรนซ์ (The Royal Academy of Art of Florence) และจบการศึกษาในปี พ.ศ. ๒๔๕๘ เมื่ออายุได้ ๒๓ ปี โดยได้รับประกาศนียบัตรช่างปั้น ช่างเขียน และสอบเข้าชิงตำแหน่งศาสตราจารย์ และท่านเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ซึ่งมีผู้สมัครเข้าสอบประมาณ ๒๐๐ คน

หลังจากท่านสำเร็จการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้แล้วท่านได้สร้างผลงานที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่องโดยทั่วไปในประเทศอิตาลี ในฐานะของศิลปินอีกมากมาย อาทิ ได้รับรางวัลชนะการประกวดออกแบบอนุสาวรีย์หลายครั้ง และเคยได้รับรางวัลต่างๆ จากรัฐบาลอิตาลี

วิถีชีวิตในวัยหนุ่ม

เนื่องด้วยท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์ ในขณะที่ยังมีอายุน้อย ความเป็นหนุ่มของท่านจึงทำให้เกิดความต้องการที่จะแสวงหาที่ที่จะปฏิบัติงาน เพื่อใช้วิชาความรู้ที่ได้ศึกษามาให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม ประกอบกับค่านิยมในสมัยนั้นของชาวอิตาเลียนอยู่ในรูปลัทธิวัตถุนิยม จึงทำให้ศาสตราจารย์ศิลป์เกิดความผิดหวังและเบื่อหน่ายต่อความเจริญของประเทศที่ท่านพำนักอยู่ ประจวบกับในขณะนั้นประเทศไทยซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ รัฐบาลไทยมีความประสงค์จะหาช่างปั้นมาปฏิบัติงานราชการและเพื่อฝึกฝนให้คนไทยสามารถปั้นรูปได้อย่างแบบตะวันตก จึงได้ติดต่อรัฐบาลอิตาลีให้คัดเลือกศิลปินที่มีชื่อเสียงและเป็นผู้ที่รักจะรับราชการกับรัฐบาลไทย ทางรัฐบาลอิตาลีจึงเสนอท่านมาพร้อมทั้งคุณวุฒิและผลงาน โดยมีสมเด็จฯ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ นายช่างใหญ่แห่งกรุงสยาม ทรงมีส่วนสำคัญในการคัดเลือก และได้ทำการคัดเลือก ศาสตราจารย์ศิลป์ ให้เข้ามารับราชการในประเทศไทย

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้ออกเดินทางจากประเทศอิตาลี โดยทางเรือ ล่องเข้าสู่ลำน้ำเจ้าพระยาในเวลาบ่ายต้นเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๖๖ และได้เข้ารับราชการในตำแหน่งช่างปั้นของกรมศิลปากร กระทรวงวัง เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ปีเดียวกัน เมื่อท่านอายุได้ ๓๒ ปี

ก่อนหน้าที่ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี จะเดินทางมารับราชการในประเทศไทย ท่านได้สมรสกับนาง Paola Angelini ชาวอิตาเลียน เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๑ และหลังจากนั้นอีกสองปี ได้แยกกันอยู่ด้วยความสมัครใจของทั้งสองฝ่าย มีบุตรด้วยกันสองคน เป็นหญิงชื่ออิสเบลลา และเป็นชายชื่อโรมาโน

ชีวิตเริ่มแรกในเมืองไทย

ในระยะเริ่มแรกที่ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี เข้ามารับราชการในเมืองไทย ท่านต้องประสบกับความผิดหวังและเสียใจเป็นอันมาก ด้วยเหตุที่ท่านไม่มีโอกาสได้แสดงออกในผลงานมากเท่าที่ควร ประกอบกับราชการในสมัยนั้น ยังไม่เห็นความจำเป็นและความสำคัญในงานด้านศิลปะ ในที่สุดสมเด็จฯ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ได้ทรงทราบถึงความอัดอั้นตันใจนี้ จึงทรงหาช่องทางที่จะทำให้ศาสตราจารย์ศิลป์ได้แสดงความสามารถและเพื่อให้คนทั่วไปได้เห็นคุณค่าของงานศิลปะ โดยทรงประทับให้ศาสตราจารย์ศิลป์จำลองรูปพระองค์ด้วยดินเหนียว เมื่อแล้วเสร็จหล่อด้วยปูนปลาสเตอร์อาบบรอนซ์ ผลงานชิ้นแรกนี้ยังความพอใจให้กับบรรดาผู้พบเห็นในครั้งนั้นเป็นอย่างมาก

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ปั้นพระบรมรูปของพระองค์ซึ่งนับเป็นโอกาสอันดีที่ท่านได้มีโอกาสถวายฝีมืออย่างดีเยี่ยม ต่อมาภายหลังเมื่อพระองค์เสด็จสวรรคตแล้ว ศาสตราจารย์ศิลป์ จึงได้รับมอบหมายให้ปั้นพระบรมรูปเท่าพระองค์จริง ประดิษฐานในปราสาทพระเทพบิดร เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๘ นับเป็นงานชิ้นสำคัญและยิ่งใหญ่ที่สุด ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้ขยายแบบเป็น ๓ เท่า เพื่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์ประดิษฐาน ณ สวนลุมพินี งานชิ้นนี้นับเป็นงานชิ้นแรกที่ทำการหล่อทองแดงในกรุงเทพฯ และได้รับความสำเร็จเป็นอย่างดี

Rama IX Art Museum Foundation

พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พ.ศ. ๒๔๘๕

การเข้ารับราชการและผลงานในประเทศไทย

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี เริ่มเข้ารับราชการตำแหน่งช่างปั้น กรมศิลปากร กระทรวงวัง เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๖ อายุ ๓๐ ปี ๓ เดือน ๒๙ วัน ด้วยอัตราเงินเดือน ๘๐๐ บาท

- พ.ศ.๒๔๖๙ กระทรวงวังได้จัดตั้งให้มีการศึกษาวิชาประติมากรรม มีนักเรียนมาศึกษาเป็นกลุ่มย่อยๆ จึงแต่งตั้งให้ศาสตราจารย์ศิลป์ เป็นอาจารย์ผู้สอน ในตำแหน่งอาจารย์ช่างปั้นหล่อ แผนกศิลปากรสถาน แห่งราชบัณฑิตยสภา อัตราเงินเดือน ๙๐๐ บาท

พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ออกแบบโดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ปั้นพระบรมรูป โดย ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

- พ.ศ. ๒๔๗๒ ท่านได้ออกแบบพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ขนาด ๓ เท่าของคนจริง ประดิษฐาน ณ เชิงสะพานปฐมบรมราชานุสรณ์โดยสมเด็จฯ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงเป็นแม่กองคุมงานทั้งหมด และทรงเป็นผู้ออกแบบลวดลายไทยทั้งหมดด้วย ส่วนองค์พระบรมรูปศาสตราจารย์ศิลป์เป็นผู้ออกแบบ และได้ส่งหล่อทองแดงที่ประเทศอิตาลี โดยศาสตราจารย์ศิลป์เดินทางไปควบคุมด้วยตนเอง นับเป็นงานชิ้นสำคัญในสมัยรัชกาลที่ ๗
- พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้ออกแบบสร้างอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี หล่อด้วยทองแดง ที่จังหวัดนครราชสีมา
- พ.ศ. ๒๔๘๑ กระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบัน) ได้จัดตั้งโรงเรียนศิลปากรขึ้น โดยแยกออกจากโรงเรียนนาฏดุริยางค์ หลักสูตรศิลปกรรมชั้นสูง ๔ ปี มีนักเรียนเพียง ๖ - ๗ คน ขึ้นอยู่กับกรมศิลปากรกระทรวงธรรมการ ได้แต่งตั้งศาสตราจารย์ศิลป์เป็นหัวหน้ากองโรงเรียนศิลปากร และเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่กระทรวงเกี่ยวกับการวางระเบียบการศึกษาให้แก่นักศึกษาศิลปะโดยทั่วไป โดยได้รับความร่วมมือจากพระสาโรจน์ รัตนนิมมาน สถาปนิกเอก และหลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีกรมศิลปากร ในขณะนั้น

ในช่วงระยะเวลานี้เอง ท่านได้เป็นศาสตราจารย์ทางด้านศิลปะในประเทศไทยอย่างเต็มภาคภูมิ

- พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้ทำงานปั้นและหล่อทองแดงประกอบอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
- พ.ศ. ๒๔๘๖ นายกรัฐมนตรี ฯพณฯ จอมพล ป. พิบูลสงครามได้มาชมผลงานศิลปะของนักศึกษาและอาจารย์โรงเรียนศิลปากร ในงานฉลองรัฐธรรมนูญ และชื่นชมผลงานศิลปะเหล่านั้นตลอดจนความก้าวหน้าของนักศึกษา และเล็งเห็นว่าควรจะจัดให้ศิลปศึกษาได้มีระดับมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้นเป็นระดับอุดมศึกษา จึงได้เสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีและสั่งพิจารณาปรับปรุงโรงเรียนศิลปากรให้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติยกฐานะโรงเรียนศิลปากรขึ้นเป็น **มหาวิทยาลัยศิลปากร** เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๖ นับเป็นมหาวิทยาลัยศิลปะแห่งแรกในประเทศไทย และมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้เจริญรุดหน้ามาเป็นลำดับ จนกระทั่งปัจจุบันมีการเรียนการสอน ทั้งสิ้น ๑๐ คณะวิชา (พ.ศ. ๒๕๔๓) สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้แล้ว ท่านไม่เพียงแต่จะส่งเสริมงานศิลปะแต่เพียงภายในประเทศเท่านั้น ท่านยังได้พยายามที่จะให้ศิลปะไทยเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงในต่างประเทศอีกด้วย

- พ.ศ. ๒๔๙๑ ด้วยการรับรองของรัฐบาลไทย ศาสตราจารย์ศิลป์ ได้นำผลงานของศิลปินไทย ไปจัดการแสดงศิลปะไทยในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ งานแสดงครั้งนั้นได้รับผลสำเร็จอย่างงดงาม เพราะท่านได้ใช้ความพยายามอย่างมากในการอธิบายให้ผู้ชมได้เข้าใจ และเห็นคุณค่าของศิลปะไทยในแง่มุมต่างๆ

ในช่วงเวลาหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ศาสตราจารย์ศิลป์ต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับค่าครองชีพ เงินเดือนจำนวนเพียง ๒,๕๐๐ บาท ไม่เพียงพอแก่การใช้จ่าย เศรษฐกิจของบ้านเมืองอยู่ในสภาวะตกต่ำ สินค้าข้าวของราคาแพงขึ้น ท่านได้พยายามทุกวิถีทางที่จะแก้ปัญหานี้ โดยในขั้นแรกขายรถยนต์ และต่อมาขายบ้านเพื่อให้ได้เงินมาพอเพียงแก่การใช้จ่าย

- พ.ศ. ๒๔๙๒ เมื่อไม่สามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ ท่าน

จึงได้เดินทางกลับประเทศอิตาลี แต่ด้วยความรักที่มีต่อประเทศไทยและยังมีงานที่คั่งค้างอยู่มาก ทำให้ท่านต้องกลับมาเมืองไทยอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้รับหนังสือราชการขอร้องให้ท่านกลับ

- พ.ศ. ๒๔๙๓ รัฐบาลเกิดความเห็นใจจึงได้เพิ่มเงินเดือนให้อีก เพื่อให้เพียงพอแก่การใช้จ่าย
- พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานสมาคมศิลปกรรมแห่งชาติ อันเป็นส่วนหนึ่งของสมาคมศิลปกรรมนานาชาติ ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ปารีส ประเทศฝรั่งเศส
- พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้เป็นผู้แทนของประเทศไทยในการประชุมศิลปินนานาชาติที่เวนิส ประเทศอิตาลี เป็นครั้งแรก
- พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นอาจารย์ประติมากร กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ
- พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นผู้แทนประเทศไทย ไปร่วมประชุมศิลปินนานาชาติ ครั้งที่ ๓ ที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ในการประชุมครั้งนี้ท่านได้เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย ซึ่งทำให้ศิลปินที่มีชื่อเสียงทั้งหลาย เกิดความสนใจในศิลปะไทยเป็นพิเศษและเป็นการนำไปสู่โครงการแลกเปลี่ยนงานจิตรกรรม และศิลปะอื่นๆ กับศิลปินนานาประเทศ

ความประทับใจในศิลปะไทยและคนไทย

ด้วยความงดงามของศิลปกรรมไทย เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม นาฏศิลป์ และดนตรี ตลอดจนด้านศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ได้สร้างความประทับใจให้แก่ศาสตราจารย์ศิลป์มาก ดังนั้นท่านจึงได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องราวของศิลปะไทยเป็นเวลานานกว่า ๓๐ ปี จนมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างยิ่ง ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังจะเห็นได้จากที่ท่านสามารถเขียนภาษาไทยและลายไทยได้อย่างวิจิตรงดงาม และท่านยังได้เขียนหนังสือเผยแพร่ให้โลกภายนอกได้รู้จักศิลปะไทยได้อย่างกว้างขวาง ทั้งยังได้แสดงความห่วงใยในศิลปกรรมชิ้นสำคัญๆ ของไทย ที่ถูกปล่อยปละละเลยอยู่ตามวัดวาอารามทั่วๆ ไป เช่น ภาพจิตรกรรมตามผนังโบสถ์ วิหาร ซึ่งแต่ก่อนไม่มีผู้เห็นความสำคัญนัก แต่ภายหลังกรมศิลปากรโดยความร่วมมือของศาสตราจารย์ศิลป์ ได้ทำการสำรวจและเปิดการแสดง เป็นการชักจูงให้ประชาชนหันมาให้ความสนใจจนต่อมาองค์การวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติมาดูด้วยตนเอง

สำหรับด้านความสัมพันธ์ในระหว่างฐานะศิษย์กับอาจารย์นั้น ศาสตราจารย์ศิลป์ เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในธรรมชาติของนักเรียน ไม่เคยว่ากล่าวหรือกระทำการรุนแรงใดใดต่อศิษย์เหล่านั้นเลย และในขณะเดียวกันก็เป็นที่รักและเคารพของนักเรียนทุกๆ คน อีกทั้งท่านยังสนับสนุนให้ลูกศิษย์ของท่านและผู้ที่สนใจศิลปะทั่วไป ได้มีโอกาสแสดงผลงานของตนเอง

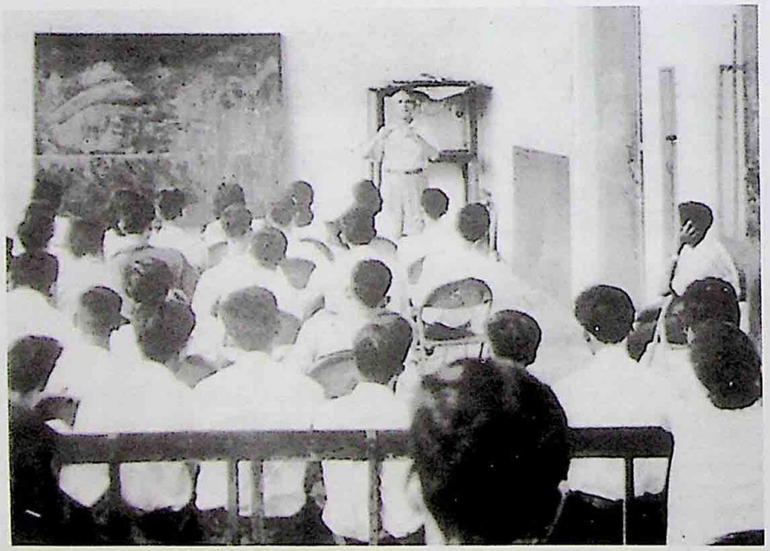

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ขณะสอนนักศึกษาในห้องเรียน

ในระยะก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ท่านจึงได้เสนอต่อรัฐบาลให้จัดการประกวดวาดเส้น จิตรกรรม และประติมากรรม ขึ้น โดยจัดให้มีระหว่างงานฉลองรัฐธรรมนูญ การประกวดครั้งนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นงานศิลปกรรมครั้งแรกในประเทศไทย

จากนั้น ในปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ท่านได้ส่งเสริมผลงานด้านศิลปกรรมโดยได้จัดให้มีการจัด**การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ**ขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อเป็นเวทีสำคัญในการส่งเสริมศิลปินให้มีโอกาสแข่งขันกันสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมให้มีระดับสูงถึงขั้นมาตรฐานทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ ตลอดจนเผยแพร่งานศิลปะไปสู่สาธารณชน โดยได้ดำเนินจัดการแสดงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันนี้ (การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๖, พ.ศ. ๒๕๔๓) นับเป็นการจัดการแสดงงานทางด้านศิลปะที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งได้จัดการแสดงสืบเนื่องมาในเป็นระยะเวลาอันยาวนาน

เหตุที่ต้องเปลี่ยนชื่อและโอนสัญชาติ

เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๘๕) ประเทศญี่ปุ่นได้เข้ายึดครองประเทศไทยไว้ ศาสตราจารย์ศิลป์ ถูกควบคุมตัวไว้ เนื่องจากท่านมีสัญชาติอิตาเลียน และในเวลานั้นประเทศอิตาลียอมแพ้แก่สัมพันธมิตร แต่ด้วยความพยายามของหลวงวิจิตรวาทการ (อธิบดีกรมศิลปากรในขณะนั้น) ได้ช่วยเจรจาให้ปล่อยตัว ท่านจึงล้มเลิกที่จะถือสัญชาติอิตาเลียนต่อไป ประกอบกับท่านได้มีความรักต่อเมืองไทยอย่างซาบซึ้ง ท่านจึงได้โอนสัญชาติเป็นไทย และเปลี่ยนชื่อเป็นภาษาไทยว่า **"ศิลป์ พีระศรี"** และได้ใช้ชื่อนี้ตลอดมา

ในระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ ศาสตราจารย์ศิลป์ ได้สมรสกับคุณมาลินี เคนนี ต่อมาอีก ๓ ปี ท่านได้ป่วยเป็นโรคเนื้องอกในลำไส้ และถึงแก่อนิจกรรมด้วยโรคหัวใจวายที่โรงพยาบาลศิริราช เมื่อคืนวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๒๐.๑๑ น. รวมอายุได้ ๖๙ ปี ๗ เดือน ๒๙ วัน รวมเวลารับราชการในเมืองไทย ๓๘ ปี ๔ เดือนเศษ

พระราชทานเพลิงศพ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ ณ วัดเทพศิรินทราวาส

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับพระราชทาน

พ.ศ. ๒๔๗๐	จตุราภรณ์มงกุฎไทย
พ.ศ. ๒๔๗๕	เบี้ญจมาภรณ์ช้างเผือก
พ.ศ. ๒๔๘๒	ตริตาภรณ์มงกุฎไทย
พ.ศ. ๒๔๘๓	ตริตาภรณ์ช้างเผือก
พ.ศ. ๒๔๙๒	ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย
พ.ศ. ๒๔๙๕	ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก
พ.ศ. ๒๔๙๗	ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
พ.ศ. ๒๔๙๖	เหรียญดุษฎีมาลและเข็มศิลปวิทยา

Rama IX Art Museum Foundation

ลำดับเหตุการณ์สำคัญในชีวิตของศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

พ.ศ. ๒๔๓๕ เกิดเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ณ ตำบลซานยิโอวานนี นครฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี

พ.ศ. ๒๔๔๒ เข้าเรียนระดับประถมศึกษา

พ.ศ. ๒๔๔๕ เข้าเรียนระดับมัธยมศึกษา

พ.ศ. ๒๔๕๐ เข้าศึกษาศิลปะที่สถาบันวิจิตรศิลป์แห่งนครฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี

พ.ศ. ๒๔๕๗ สำเร็จการศึกษาจากสถาบันวิจิตรศิลป์แห่งเมืองฟลอเรนซ์ ตามหลักสูตร ๗ ปี ได้รับเลือกเข้าเป็นอาจารย์และสอนได้เป็นศาสตราจารย์ สอนอยู่ในสถาบันวิจิตรศิลป์แห่งนครฟลอเรนซ์

พ.ศ. ๒๔๖๐ สมรสกับนางสาว Paola Angelini สตรีชาวอิตาเลียน หลังจากนั้นสองปีทั้งคู่ก็แยกกันอยู่ด้วยความสมัครใจของทั้งสองฝ่าย

พ.ศ. ๒๔๖๖ เดินทางมายังประเทศสยาม พร้อมกับนาง Fany Viviani และบุตรสาวชื่อ Isabella ศาสตราจารย์เฟโรจี ได้รับคัดเลือกจากรัฐบาลประเทศสยาม ให้เดินทางมารับราชการในตำแหน่งช่างปั้นในกรมศิลปากร ราชบัณฑิตยสภา เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ได้รับเงินเดือน ๘๐๐ บาทและค่าเช่าบ้าน เช่าอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๕๔๒ ถนนสีลม บางรัก กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๔๖๘ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้ปั้นพระบรมรูป (เฉพาะพระเศียร) ปั้นพระรูปเหมือนสมเด็จฯ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ (เฉพาะพระเศียร)

พ.ศ. ๒๔๗๐ ได้รับมอบหมายให้ออกแบบและปั้นพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช โดยสมเด็จฯ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ทรงออกแบบพระแท่น

พ.ศ. ๒๔๗๑ ได้รับอนุญาตให้เดินทางกลับไปพักผ่อนที่ประเทศอิตาลี เป็นเวลาสามเดือน หลังจากปั้นและหล่อพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเสร็จแล้วและได้รับมอบหมายให้ดูแลการหล่อบรอนซ์พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชที่เมืองมิลานด้วย

พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้รับมอบหมายให้ออกแบบและปั้นอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี เพื่อหล่อเป็นสำริดนำไปตั้งที่จังหวัดนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๔๘๐ ได้รับอนุญาติให้เดินทางกลับไปพักผ่อนที่ประเทศอิตาลี เป็นเวลา ๙ เดือน
นักศึกษาศิลปากรรุ่นแรกสำเร็จการศึกษา

พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประติมากรรม ข้าราชการชั้นพิเศษ

พ.ศ. ๒๔๘๖ โรงเรียนศิลปากรได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศิลปากร และได้รับแต่งตั้งเป็นคณบดีคณะประติมากรรม

พ.ศ. ๒๔๘๗ เปลี่ยนชื่อเป็น ศิลป์ พีระศรี และโอนสัญชาติเป็นไทย

พ.ศ. ๒๔๘๙ ลาราชการเพื่อเดินทางกลับไปประเทศอิตาลี

พ.ศ. ๒๔๙๒ เดินทางกลับมารับราชการในประเทศไทย หลังจากที่ได้รับการปรับเงินเดือนให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ
ริเริ่มจัดการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑

Rama IX Art Museum Foundation

พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานสมาคมศิลปะนานาชาติ ซึ่งเป็นสาขาของสมาคมศิลปะนานาชาติ (International Association of Arts) ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นผู้แทนศิลปินไทยไปร่วมประชุมศิลปินระหว่างชาติ ครั้งที่ ๑ ณ กรุงเวนิส ประทศอิตาลี

พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้รับมอบหมายให้ออกแบบและปั้นพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ที่ดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีนายสนั่น ศิลากรณ์, นายปกรณ์ เล็กสน, นายสิทธิเดช แสงหิรัญ และศิษย์คนอื่นๆ เป็นผู้ช่วย

พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้รับมอบหมายให้ออกแบบและปั้น พระพุทธรูปพระประธานพุทธมณฑล ซึ่งเป็นพระพุทธรูปต้นแบบของพระศรีศากยะทศพลญาณประธานพุทธมณฑลสุทรรศน์ ประดิษฐานที่พุทธมณฑล อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ในปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๕๐๒ จดทะเบียนสมรสกับนางสาวมาลินี เคนนี

พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นผู้แทนศิลปินไทยไปร่วมประชุมศิลปินระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓ ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย

พ.ศ. ๒๕๐๕ ร่างโครงการหอศิลป์ร่วมสมัยของไทย
วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๐๕ เข้ารับการผ่าตัดโรคมะเร็งในกระเพาะอาหาร ที่โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพฯ แล้วเสียชีวิตเมื่อเวลา ๒๑ นาฬิกาเศษ ขณะมีอายุ ๖๙ ปี ๒๙ วัน ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทย ๓๘ ปี ๘ เดือนเศษ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พระราชทานน้ำอาบศพ ณ ศาลาอุเทศปทุม วัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพฯ เวลา ๑๗.๐๐ น.

พ.ศ. ๒๕๐๖ วันที่ ๑๗ มกราคม พระราชทานเพลิงศพ ณ เมรุหน้าพลับพลาอิศริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพฯ

อดีตนักเรียนโรงเรียนประณีตศิลปกรรม
โรงเรียนศิลปากร แผนกช่าง สนิท ดิษฐพันธุ์, พิมาน มูลประมุข, สิทธิเดช แสงหิรัญ,
สนั่น ศิลากรณ์, ไพฑูรย์ เมืองสมบูรณ์, สักกะ จารุจินดา, พินิจ สุวรรณะบุณย์,
วิชิต เชาวน์สังเกตุ, ปกรณ์ เล็กสน, ฯลฯ
จำรัส เกียรติก้อง และนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากรรุ่นแรกๆ
บัณจบ พลาวงศ์, ทวี นันทขว้าง, อังคาร กัลยาณพงศ์, ชำเรือง วิเชียรเขตต์
ไปเคารพ "อาจารย์ศิลป์" ที่บ้านเช่า ถนนประดิพัทธ์ ใกล้สี่แยกสะพานควาย
วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๔๙๔

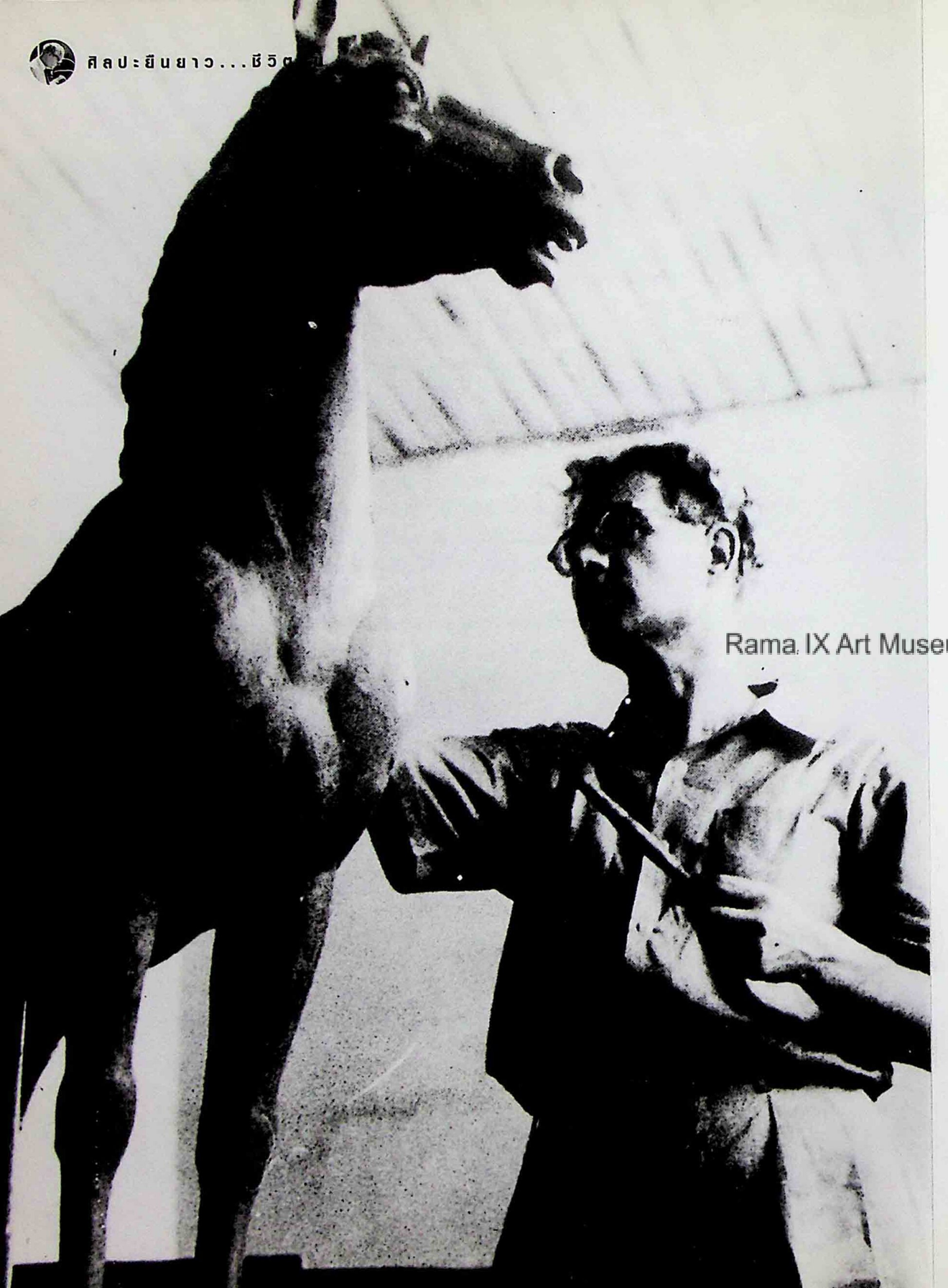

Rama IX Art Museum Foundation

ผลงานของศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ที่สร้างสรรค์

ผลงานประติมากรรม

ผลงานประติมากรรมที่ทำในประเทศอิตาลี

๑. รูปคนเหมือนเฉพาะศีรษะ

๒. รูปพระเยซูคริสต์ถูกนำลงมาจากไม้กางเขนนอนบนแผ่นหิน

๓. อนุสาวรีย์ขนาดใหญ่รูปเทพเจ้าต่างๆ

ผลงานประติมากรรมที่ทำในประเทศไทย รูปเหมือนบุคคล

๑. สมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ (เฉพาะพระเศียร) สำริด

๒. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (เฉพาะพระเศียร)

๓. พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (ครึ่งพระองค์) ปูนพลาสเตอร์ กองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร

๔. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ๒ องค์ ปูนพลาสเตอร์ กองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร

๕. พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า(เฉพาะพระเศียร) พ.ศ.๒๔๙๙ ปูนพลาสเตอร์ หอศิลป์แห่งชาติ

๖. สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ (ครึ่งพระองค์) ปูนพลาสเตอร์ กองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร

๗. สมเด็จพระพุฒาจารย์ วัดเทพศิรินทราวาส (ครึ่งองค์) กรมศิลปากร

๘. พระญาณนายก (ปลั๋ม จันโทภาโส มณีนาค) วัดอุดมธานี นครนายก นูนสูง ปูนพลาสเตอร์

๙. หลวงวิจิตรวาทการ (ครึ่งตัว) ปูนพลาสเตอร์ กรมศิลปากร

๑๐. ม.ร.ว.สาทิศ กฤดากร (เฉพาะศีรษะ) บรอนซ์ เจ้าของ ม.จ. รัสสาทิศ กฤดากร

๑๑. นางมาลินี พีระศรี (เฉพาะศีรษะ) พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติศิลป์ พีระศรีอนุสรณ์ กรุงเทพฯ

๑๒. Romano (ลูกชาย ภาพร่าง ไม่เสร็จ) กรมศิลปากร

๑๓. นางมีเซียม ยิบอินซอย (รูปเหมือนครึ่งตัว) บรอนซ์ หอศิลป์แห่งชาติ

๑๔. พระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล (เฉพาะพระเศียร)

๑๕. พระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (ครึ่งพระองค์ ปั้นไม่เสร็จ เพราะศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ถึงแก่กรรมก่อน)

ผลงานประเภทอนุสาวรีย์

๑. อนุสาวรีย์พระปฐมบรมราชานุสรณ์ (พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช) กรุงเทพฯ พ.ศ.๒๔๗๑-๒๔๗๓ พระแท่นออกแบบโดยสมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์

๒. อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.๒๔๗๗

๓. พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มุมสวนลุมพินี กรุงเทพฯ พ.ศ.๒๔๘๔

๔. อนุสาวรีย์พระเจ้าตากสินมหาราช วงเวียนใหญ่ กรุงเทพฯ (พ.ศ.๒๔๙๓-๒๔๙๔) ผู้ช่วย นายสิทธิเดช แสงหิรัญ นายปกรณ์ เล็กสน นายสนั่น ศิลากรณ์

๕. รูปพระเยซูคริสต์ หอประชุมโรงเรียนอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ พ.ศ.๒๔๙๖

๖. พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี (พ.ศ.๒๔๙๗) ผู้ช่วย นายสนั่น ศิลากรณ์ นายสิทธิเดช แสงหิรัญ และศิษย์คนอื่นๆ

๗. พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ค่ายนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก (เฉพาะพระเศียร) นายสนั่น ศิลากรณ์ ปั้นพระวรกาย

งานออกแบบอนุสาวรีย์และงานประติมากรรมอื่นๆ

๑. พระพิฆเณศ วิทยาลัยนาฏศิลป กรมศิลปากร วังหน้า กรุงเทพฯ (ผู้ปั้น นายชิ้น ชื่นประสิทธิ์)
๒. ประติมากรรมประดับฐานอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ถนนราชดำเนิน กรุงเทพฯ (ผู้ปั้น นายพิมาน มูลประมุข นายอนุจิตร แสงเดือน นายแช่ม แดงชมพู นายสนั่น ศิลากรณ์)
๓. ประติมากรรมประดับหอประชุมคุรุสภา กรุงเทพฯ (ผู้ปั้น นายเรืองสุข อรุณเวช)
๔. ครุฑ หน้าตึกกรมไปรษณีย์โทรเลข บางรัก กรุงเทพฯ (ผู้ปั้น นายพิมาน มูลประมุข นายสิทธิเดช แสงหิรัญ นายแช่ม แดงชมพู)
๕. ประติมากรรมประดับอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ (ผู้ปั้น รูปทหารบก นายแช่ม แดงชมพู ทหารอากาศ นายสิธิเดช แสงหิรัญ และนายแสวง สงฆ์มั่งมี ทหารเรือ นายสิทธิเดช แสงหิรัญ ตำรวจ นายพิมาน มูลประมุข พลเรือน นายอนุจิตร แสงเดือน
๖. อนุสาวรีย์วีรไทย ค่ายวชิราวุธ จังหวัดนครศรีธรรมราช (ผู้ปั้น นายสนั่น ศิลากรณ์)
๗. อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐมหิศรภักดี จังหวัดตรัง (ผู้ปั้น นายสิทธิเดช แสงหิรัญ)
๘. อนุสาวรีย์สมเด็จพระบรมราชชนกฯ โรงพยาบาลศิริราช
๙. อนุสาวรีย์กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ กระทรวงยุติธรรม กรุงเทพฯ (ผู้ปั้น นายสนั่น ศิลากรณ์)
๑๐. อนุสาวรีย์กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน การรถไฟแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ (ผู้ปั้น นายไพฑูรย์ เมืองสมบูรณ์)
๑๐. แบบร่างอนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย จังหวัดเชียงใหม่ (ผู้ปั้น งานประติมากรรม กองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร)
๑๒. ต้นแบบพระประธานพุทธมณฑล พระศรีศากยทศพลญาณฯ
๑๓. แบบศึกษาเศียรพระพุทธรูป เพื่อปั้นพระประธานพุทธมณฑล
๑๔. แบบร่างอนุสาวรีย์สุนทรภู่ (ไม่ได้สร้าง)
๑๕. แบบร่างอนุสาวรีย์กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์
๑๖. แบบร่างเต็มตัวเจ้าพระยายมราช
๑๗. ออกแบบลวดลายบตกแต่งภายในบ้านนรสิงห์ ถนนพิษณุโลก กรุงเทพฯ
๑๘. ออกแบบลวดลายตกแต่งภายในตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล
๑๙. ออกแบบนางฟ้าถือโคมไฟบนเสาไฟฟ้าถนนราชดำเนิน กรุงเทพฯ

พระพิฆเณศ วิทยาลัยนาฏศิลป กรมศิลปากร วังหน้า กรุงเทพฯ (ผู้ปั้น นายชิ้น ชื่นประสิทธิ์)

ประติมากรรมประดับอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ (ผู้ปั้น รูปทหารบก นายแช่ม แดงชมพู ทหารอากาศ นายสิทธิเดช แสงหิรัญ และนายแสวง สงฆ์มั่งมี ทหารเรือ นายสิทธิเดช แสงหิรัญ ตำรวจ นายพิมาน มูลประมุข พลเรือน นายอนุจิตร แสงเดือน)

Rama IX Art Museum Foundation

ผลงานทางด้านหนังสือ

- MODERN ART IN THAILAND
- THAI BUDDHIST SCULPTURE
- THAI BUDDHIST ART (ARCHITECTURE)
- CONTEMPORARY ART IN THAILAND (1961)
- THAI WOOD CARVING
- HISTORY OF ART
- CHINESE – JAPANESE
- OCEANIC AND AUSTRALIAN
- OLD AMERICA – AFRICAN
- ART AND EVOLUTION OF MODERN ART
- AESTHETICS AND NOTES ON ART
- ทฤษฎีแห่งองค์ประกอบศิลปะ
- ทฤษฎีของสี
- ABARE OUTLINE OF HISTORY AND STYLES OF ART
- ARTICLES FROM THE CATALOGUES OF THE ANNUAL NATIONAL ART EXHIBITION
- CONTEMPORARY ART IN THAILAND (1966)
- ศิลปสงเคราะห์
- คุณค่าของจิตรกรรมฝาผนัง
- ตู้ลายรดน้ำ
- ศิลปและศีลธรรม ความหมายของจิตวิทยาเกี่ยวกับสี
- ภาพเปลือย เป็นศิลปะหรืออนาจาร
- AN APPRECIATION OF SUKHOTHAI ART
- THAI ARCHITECTURE AND PAINTING

ฯลฯ

บทความ

- A BANNER IN THE CHEDI WAT DORKNGOEN
- NOTES ON THE "FRESCO" PAINTING NEWLY DISCOVERED
- A NEW DISCOVERY OF THAI PAINTING
- MUTUAL APPRECIATION OF EASTERN AND WESTERN ARTS
- THE CAVE PAINTING OF YALA
- งานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่สอง
- ศิลปและราคะจริต
- อะไรคือศิลป
- บันทึกการประชุมใหญ่ขององค์การศิลปินระหว่างชาติครั้งที่ ๓ ณ กรุงเวียนนา (INTERNATIONAL ASSOCIATION OF PLASTIC ARTS)
- ภาพจิตรกรรมไทย
- พรุ่งนี้ก็ช้าไปเสียแล้ว
- ลักษณะม้าทรงของอนุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
- สำรวจวิจารณ์ศิลปะปัจจุบันในยุโรปเกี่ยวเนื่องกับศิลปะไทย

ฯลฯ

PROFESSOR SILPA BHIRASRI'S LIFE AND WORKS

Professor Silpa Bhirasri was been a true artist and had been a beloved teacher all his life. He is the soul-lighter of the Thai artists. He exhibited the world of modern art to enthusiastic Thai minds. Professor Silpa Bhirasri is university respected as the spirit leader of Thai modern art.

Young Corrado Feroci

Professor Silpa Bhirasri was born Corrado Feroci to a merchant family in Florence, Italy, on the 15th of September, 1892. His parents, Arturo and Santina Feroci would have liked him to follow the family career after his completion of secondary school, but young Corrado, deeply in love with art, encouraged by an old famous artist entered the Royal Art Academy of Florence at the age of sixteen and graduated from there seven years later.

After his graduation, Corrado set his heart on sculpture and won many competitions for monument design organized by the Italian government. In 1915, young Corrado who was well-versed in the knowledge of art beautifully passed a professorship examination at the age of only twenty - three. In 1923, he was selected by the Italian government, by the request of King Rama VI, to be engaged as a sculptor in Thailand.

Royal Sculptor of Siam

Professor Silpa Bhirasri worked in the Fine Arts Department from 1923 to 1962. During this period he sculpted many significant monuments of the country. Some of these are three royal monuments in Bangkok : the monuments of King Rama I (1929 - 1932) : King Rama VI (1941) : King Taksin the Great (1950 - 1951), King Naresuan the Great in Suphan Buri Province (1956), and Dame Sura Nari in Nakhon Ratchasima Province (1934). Moreover, many distinguished monuments and statues were sketched by him, such as, the Monument of Democracy (1939 - 1940), the Monument of Victory, the Monument of H.R.H. Prince Mahidol at Siriraj Hospital, the statues of King Rama VII, His Majesty King Anandamahidol, H.R.H. Prince Naritsaranuwattiwongsa, and H.R.H. Prince Damrongrajanubhava. Professor Silpa Bhirasri is the foremost sculptor of the nation. In appreciation of Professor Silpa Bhirasri's contributions to Thailand, the royal government conferred on him the Most Notable Order of the Crown of Thailand and the Dusdi Mala Medal.

Rama IX Art Museum Foundation

Beloved Teacher

Professor Silpa Bhirasri commenced his teaching life after he had stayed in Thailand for three years. He firstly programmed a general training course on sculpture to be taught free to the interested. Most of his pioneer students were from Poh Chang School. Some of them afterwards joined him as assistant sculptors in the Fine Arts Department. Later on the government, impressed by the outcome of the course asked him to start the bachelor programme on painting and sculpture. In 1932, the School of Art (Rongrian Silpakorn) was established, having Professor Silpa as the director. His first class were seven in number. Among them were well - known artists such as Phimarn Pramoonmuk, Fua Haripitak, and Sitthidet Saenghiran. In 1942 the school was changed to the school of Fine Art (Rongrian Praneet Silpakam). In 1943 the school was upgraded to be a university entitled Silpakorn University comprised of two faculties, i.e. painting and sculpture. Professor Silpa was appointed dean of both faculties, and later also of the Faculty of Decorative Arts.

Professor Silpa Bhirasri was a most sacrificial teacher. He devoted all his time and energy to transferring his knowledge to his students. He composed many text books on art such as Theory of Colour (1943), Theory of Composition (1944), An Aid to Arts and English-Siamese Glossary (1942-1944). Professor Silpa is the best model of the everlearning teacher. He had sucussively done research on art, and wrote many articles and books on all aspects of art, both Thai and western, to educate his students.

Professor Silpa held the posts of teacher and sculptor till 1962. Through these long years, he was loved and greatly admired by all his students. They unanimously affirm that he is the sincerest teacher, the greatest supporter, and the kindest father. To express their deep love and great gratitude for him, two years after his death, they asked Sanan Silakorn, one of his favovite students, to sculpt his statue which was later erected in the compound in front of the Faculty of Painting, his first faculty.

Spirit - Leader of Thai Modern Art

Professor Silpa Bhirasri, aiming at urging his students to show their talent, persuaded the Fine Arts Department to organize a modern art exhibition. The first National Art Exhibition was thus held in 1949. This exhibition has been the best venue for Thai artists, and some of them whose creative power shines forth are crowned with the title "national distinguished artist." The National Art Exhibition has successively been organized by Silpakorn University from then until now.

Professor Silpa intensively used his pen in educating the Thai people in the appreciation of modern art. Some of his notable articles are : Art (1956) ; Is Art Necessary ? (1958) : Culture and Art (1953) ; Contemporary Art in Thailand (1959) ; Extremities (1960) ; Nude-Art or Obscenity (1961). Today when we talk of Thai modern art, we regard Professor Silpa Bhirasri as the primary pillar.

All for Thai Art and Culture

Professor Silpa Bhirasri was so enchanted by Thai art and culture that he wrote a remarkable number of research works on Thai art. Some of these are Thai Painting (1952) ; Thai Buddhist Sculpture (1953) ; Thai Patrimony of Art (1957) ; A New Discovery of Thai Painting. (1958) ; The Origin and Evolution of Thai Murals (1959) ; An Appreciation of Sukhothai Art (1962).

Professor Silpa Bhirasri fell in love with the simple and easy-going way of Thai life. He was also

impressed by the natural beauty of the country. This made him make Thailand his house for thirty-nine years. In 1944 he had his name changed from Corrado Feroci to Silpa Bhirasri to accord with the change of nationality, from Italian to Thai.

Professor Silpa married Paola Angelini, and later had two children Isabella and Romano, with Fanni Viviani. In 1949 after his fourth vacation in Italy, he separated from his wife with good will on both sides. In 1959 he remarried Malini and had a blissful life with her until the end of his life in 1962.

Professor Silpa's last letter to his wife Malini reveals the modest heart of the nobel artist.

English version by Maneepin Phromsuthirak

PROFESSOR SILPA BHIRASRI

Biography

1882 - Born on September 15,1882, at San Goivanni, Florence, Italy.

1898 - 1902 - Attended primary school.

1903 - 1907 - Attended secondary school.

1908 - 1915 - Attended the Royal Academy of Art in Florence Received a certificate of painting and sculptor Entered the sculpture exhibition.

1923 - Came to Thailand and hired as a sculptor at the Department of Fine Arts, under a three-year contract with a salary of 800 baht a month.

1926 - Served under an unlimited contract as a teacher of sculpture at the Art Department of the Royal Institute with a salary of 900 baht.

1928 - Inspected the damage of Phra Buddha Trai Rattananayok, Wat Phanan Choeng, Ayuthaya.

1929 - Modelled the statue of King Rama I , the great.

1930 - Returned to Italy for vacation and for the supervision of the moulding of the statue of King Rama I.

1932 - Conferred the most Exalled Order of the White Elephant, 5th Class on the occasion of the unveiling of the statue of King Rama I and the opening of Phra Buddha Yod Fah Bridge.

สนิท ศิษฐพันธุ์ สิทธิเดช แสงหิรัญ พิมาน มูลประมุข ศ. ศิลป์ พีระศรี สนั่น ศิลากรณ์ แสวง สงฆ์มั่งมี ถ่ายรูปร่วมกันบริเวณถนนหน้าตึกกองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร

1933 - Cooperated with Phra Saroj Ratana Nimman, Head of Architecture Department in establishing the school of Fine Arts.

1934 - Modelled the statue of Tao Suranari, later erected at Nakornrajseema Province.

1935 - The School of Fine Arts became Silpakorn school.

1937 - Art exhibition of Students of Silpakorn school at the Constitution Fair.

1938 - 1940 - Modelled the Democracy Monument later erected at Rajdamnern Avenue.

1941 - Modelled the statue of King Rama VI later erected at Lumpini Park.

1942 - Modelled the Victory Monument later erected at Sanam Pao.

- Cooperated with Phraya Anumanrajthon.

- Promoted to special class government official.

1943 - Detained by Japanese army as a result of WW II.

- Silpakorn University established October 5.

1944 - Became Thai citizen and changed his name to Silpa Bhirasri.

1946 - Professor Silpa Bhirasri asked for a ralse.

1947 - Returned to Italy (3rd time).

- Exhibition of Thai Art at the Thai Embassy, London.

1949 - Asked for another raise.

- The First National Art Exhibition February 11 - March 10.

- Returned to Italy together with his family (4th time).

- Received a new salary as an expert in Fine Arts.

1952 - Professor Silpa Bhirasri's article on Thai Painting Published.

1953 - Conferred the Dushadi Mala and Silpa Vidtaya medals served as the President of the National Art Association under the International Art Association.

1954 - Represented Thailand at the International Artist Convention at Venice.

- Wrote an article on "The Features of the Horse of King Taksin the Great Monument."

1956 - Modelled the Monument of King Naresuan the Great later erected at Don Chedi, Supanburi.

1957 - Modelled the Walking Buddha to commemorate the 25th century of Buddhism.

1959 - Attended a seminar on archaeology of the Sukhothai period.

- Participated in the third International Artist Convention in Vienna.

1962 - Conducted research on the Nontaburi School of Mural Paintings.

- Wrote his last article An Appreciation of Sukhothai Art.

- Died of Intestinal cancer on May 14.

1963 - Royal sponsored cremation on January 17 at Wat Thepsirintarawas.

Rama IX Art Museum Foundation